

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

สติมีอยู่กิเลสจะไม่เพ่นพ่าน

ก่อนจึงหัน

พระวัดนี้ให้มีแต่การประกอบความเพียรอย่างเดียวนะ อย่ามีงานนั้นยุ่งงานนี้ยุ่ง
นั่นงานของโลกงานสกปรก งานสะอาดเป็นงานของธรรม คือการชำระจิตใจของตน เอา
ให้ดี อย่ามาหละหละๆ แหละๆ ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ กิจวัตรทำตามเวลา เวลาสิ่งที่ควรทำ
ตามเวลาก็ทำ เช่นปิดกวาดเช็ดถูพร้อมเพรียงกันก็เรียบร้อยมาโดยตลอดแล้ว แต่การ
ประกอบความเพียรภายในจิตใจนี้สำคัญมาก ตั้งใจทำให้ดี

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ทรงมรรคทรงผลทรงนิพพาน อยู่กับหัวใจของท่านผู้มีความ
ความเพียร อกาลโก ไม่มีกาลสถานที่มาทำลายได้ถ้าเจ้าของไม่ทำลายเจ้าของเสียเอง
ด้วยความขี้เกียจขี้คร้านไม่เอาไหนเสียเท่านั้น ธรรมพระพุทเจ้านี้สอนอย่างแม่นยำๆ
เลย เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ คือความแม่นยำ ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ
ให้ดี

การประกอบความเพียรผมไม่เคยไปแต่ต้องนะพระแต่ไหนแต่ไรมา มีการมี
งานอะไรก็ตามให้ทำอยู่ข้างนอก สำหรับพระผู้ประกอบความพากเพียรไม่ให้เข้าไปยุ่ง
ท่าน แม้ที่สุดที่พักก็ไม่ให้คนเข้าไป ให้ท่านประกอบด้วยความสะดวกสบาย การฆ่า
กิเลสเป็นเรื่องง่ายเมื่อไร อะระกะกิเลสจะออกก่อนๆ ธรรมะอีตอาดๆ ในเวลาที่อีตอาดๆ
ในเวลาทีคล่องตัวก็คล่อง เหมือนกันกับกิเลสคล่องตัว ตั้งใจปฏิบัติให้ดี

ทำอะไรด้วยความพินิจพิจารณา อย่าทำสุ่มสี่สุ่มห้า พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่
สุขุมละเอียดเลิกละไม่มีอะไรเสมอในโลก เข้ามาสวมในตัวของเราให้เป็นผู้มีความ
ละเอียดสุขุม คิดอ่านไตร่ตรองก่อนจะแสดงกิริยาอาการใดออกมา ให้คิดให้เรียบร้อยๆ
อย่าพละมๆ พุดสุ่มสี่สุ่มห้า ปากเปราะปากบอนใช้ไม่ได้นะ ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติธรรม ผู้
ปฏิบัติธรรมต้องมีความสุขอยู่ภายใน เก็บความรู้สึกไว้ได้ดี กลั่นกรองเรียบร้อยแล้ว
อะไรที่จะเป็นประโยชน์ก็ให้ออกตามที่เป็นประโยชน์ ไม่ใช่ทำสุ่มสี่สุ่มห้า ปากเปราะ
ปากบอนใช้ไม่ได้นะ

ในครีวนี้มีเยอะพวกปากเปราะปากบอน เราได้ทราบเสมอ แต่ไม่ค่อยทราบ
ชัดเจน ถ้าเราทราบชัดเจนไม่ยากอะไรเลย การปฏิบัติต่อสิ่งเหล่านี้ขาดสะบั้นไปเลยกับ
เรา มาตอแยไม่ได้นะกับเราพูดจริงๆ เราคือธรรม เราปฏิบัติโดยธรรมทั้งนั้น อยู่ข้างใน
มันมีนะตัวแสบๆ ให้ออกมา ถ้าไม่กล้าที่จะออกมาอย่างโจ่งแจ้งได้ก็ให้มากระซิบเรา
ตัวไหนตัวแสบๆ อยู่ในครีว มันมีอยู่แทรกอยู่เรื่อยๆ พวกเปรตพวกผีอยู่ในครีวเงียบๆ

มันกัดมันฉีกมันฉีกฉาดร้อนมันอยู่ภายใน ให้มากระซิบเรา นี้จะไม่มีที่ลับที่แจ้ง ธรรมจะเปิดเผยตลอดเวลา ให้ออกมาบอก ไม่ว่าฝ่ายไหนคนที่เข้ามาเกี่ยวข้องอยู่รอบๆ ที่กำแพงข้างนอกวัดก็เหมือนกัน ถ้าดูอาการไม่ดีแล้วให้หนี อย่าเข้ามายุ่งนี่นะ มันมีพวกปลอมแปลง แล้วพวกปลอมแปลงนี้พิษมันมาด้วยนะ อยู่ข้างนอกกำแพงนั้นก็ มี อยู่ข้างในนี่ก็มี

สำหรับพระในวัดเราเราได้ชมเชยตลอดมา ไม่ปรากฏว่ามี เพราะท่านตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติเอาจริงเอาจังกับธรรมทั้งหลาย ท่านจะไปสนใจอะไรกับโทษซึ่งเป็นของสกปรก ท่านมาชำระโทษต่างหาก เราก็ชมมาตลอด สำหรับพระไม่ค่อยได้ว่าอะไรและแต่นอกจากนั้นไปได้ว่าบ่อยๆ ไม่ได้หาเรื่องหาราวนะ พินิจพิจารณาได้เหตุได้ผลแล้วนำมาพูด ทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่ว ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าพุทธศาสนา เป็นศาสนาที่เลิศเลอ ให้นำไปประดับกาย วาจาใจ ความประพฤติ หน้าที่การงานทุกอย่าง ถ้านำศาสนาเข้าไปประดับตัวแล้วจะไม่ค่อยผิดพลาดคนเรา ส่วนมากมีแต่เรื่องกิเลส กิเลสนี้มันเร็ว เรื่องตะกละตะกلامก็คือกิเลส ลูกลี้ลูกลอนก็คือกิเลส ดังพวกที่เป็นบ้ายศอยู่ทุกวันนี้ หัวโล้นๆ ผ้าเหลืองๆ ได้ยศนั้นมาศนี้มา ดูแล้วเป็นบ้าไปเลย พระเป็นบ้าดูไม่ได้นะ ประชาชนเขาธรรมดาเป็นบ้าเป็นอย่างหนึ่ง ไอ้พระเราเป็นบ้านี่ซิ ใหญ่เท่าไรยังเป็นบ้า ยิ่งเป็นสมเด็จแล้วสมเด็จบ้าว่างั้นเลย

เราเคยพูดให้ถอดออกสมเด็จนะ ไม่ใช่ของคู่ควรกัน นี้ละพวกตะกละตะกلامพวกลูกลี้ลูกลอน บวชเข้ามาไม่ได้สนใจในธรรม สนใจแต่บุตรแต่คูศยศถาบรรดาศักดิ์ใครตั้งก็ได้ยากอะไร มันขวางหูขวางตาขวางใจขวางศาสนาตลอด เราพูดตามหลักความจริงไม่ได้หาเรื่องต่อผู้ใดเลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ตรงไปตรงมาอย่างนี้ตลอด เพราะธรรมเปิดเผยตลอดเวลา ชุบๆ ซิบๆ ลูบหน้าปะจมูกนี้ตัวกิเลสประจบประแจงเลียแข้งเลียขา หน้าไหว้หลังหลอกไม่มีอะไรเกินกิเลส ธรรมไม่มีเปิดเผยๆ ตลอดเวลา พากันจำเอานะ ให้พร

หลังจั้งหัน

(คุณชายรายงานเรื่องทองคำครับ นำทองคำ ๙๙.๙๙% ไปหลอมเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ได้ ๒ แท่ง รวมน้ำหนัก ๒๕ กิโลกรัม และเหลือเศษจากที่หลอม ๗ กิโลกรัมกว่า ได้ทั้งสิ้น ๑๑ ตัน ๓๘๒ กิโลกรัม เข้าไปแล้ว ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม ได้ใหม่ ๓๓๗ กิโลกรัมครับ ที่ได้ไว้ใหม่ยังไม่เข้าคลัง) เราพยายามทุกทางที่จะให้ชาติบ้านเมืองของเรามีความแน่นหนามั่นคง ทองคำเป็นอันดับหนึ่ง เราพยายามที่สุด นี้ได้ ๑๑ ตันกว่าแล้ว ๑๑ ตันกับ ๓๘๒ กิโล โรงพยาบาลนี้ห่วงหลายอย่าง อาหารสำหรับ

คนไข้ก็ห้วง แล้วหยุดยา เครื่องมือแพทย์ หลายอย่างห้วง โรงพยาบาลจึงรู้สึกว่าจะช่วยมากกว่าเพื่อน ทั่วประเทศไทยทางไหนบอกพร้อมบอกมาๆ ขอมมา เราก็ส่งให้ๆ อนุญาตไปเรื่อยๆ เรียกว่าทั่วประเทศโรงพยาบาล

วันนี้เป็นวัดภวานา ผู้ใดมาก็ให้สนใจภวานาคือดูหัวใจตัวเอง หัวใจเป็นฟืนเป็นไฟมันแสดงเปลวตลอดเวลา จะไม่มีอะไรดับได้ มีธรรมเท่านั้นเป็นน้ำดับไฟ ด้วยการภวานา อย่างอื่นดับไม่ลง ก็เลยกลัวแต่ธรรมเท่านั้น ไฟก็กลัวแต่น้ำ ก็เลยเป็นของร้อนน้ำเป็นของเย็น คือธรรม ดูใจตัวเองแล้วมันจะค่อยสงบลงๆ ถ้าดูด้วยความมีสติแล้วนั้นกิเลสจะมีมากน้อยเกิดไม่ได้ สตินี้สำคัญมากทีเดียว กิเลสมีมากน้อยมันก็ดันขึ้นมาๆ สติครอบๆ ตลอด ขึ้นไม่ได้ พอเปลือยออกพุ่งแล้วเอาไฟมาเผาเรา สติเป็นสำคัญมากการประกอบความพากเพียร

การกล่าวทั้งนี้เราได้ผ่านมาหมดแล้วทุกอย่าง จึงแน่ใจว่าสอนนี้ไม่ผิด อย่างที่ว่าตั้งสตินี้ต้นเหตุมันก็คือเจริญแล้วเสื่อม จิตเรามาจากโคราชนี้ แหม เหมือนหินเขียวแน่นปึ๋งเลย ทำกลดหลังหนึ่งไม่เสร็จ เข้าได้บ้างไม่ได้บ้าง คือสงบบ้างไม่สงบบ้าง อ้าวแปลกแล้วจิตนี้ ออก ทั้งกลด เอาเลยพึดกัน ปีกกับห้าเดือนที่มันเจริญแล้วเสื่อมๆ ฤดูไหน ๑๔-๑๕ วัน ถึงขั้นนี้แล้วอยู่ได้สองคืนพุ่งขาดสะบั้นลงไปเลย ไม่มีอะไรห้ามอยู่เสื่อม ยังเหลือแต่อิตาบัว

คิดไปคิดมามันเป็นอย่างไรน้ำ จิตเสื่อมตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายนหน้า เรียกว่าปีกกับห้าเดือน พิจารณาทดสอบ มันจะเป็นเพราะขาดสติละมัง คือเราไม่มีคำบริกรรม มีแต่ตั้งสติจอกับความรู้ เผลอได้ สงสัยตัวเอง เอ้า คราวนี้จะเอาคำบริกรรมติด ให้สติติดอยู่กับคำบริกรรม นิสัยเราชอบพุทโธ ทีนี้ลงใจแล้ว ทีนี้เอาแบบนี้มันเจริญจะเสื่อมไปไหนปล่อย ไม่สนใจ ทีสนใจที่สุดก็คือว่าพุทโธกับสตินี้จะเผลอกันไม่ได้ พรากจากกันไม่ได้ เอา เอาตรงนี้แหละ ตัดสินใจ

แต่นิสัยเรารู้สึกจะติดกับใครอยู่มาก ว่าอะไรมันจริงทุกอย่าง ถ้าลงใจแล้วปึ๋งเลยเขียว นี่ก็ลงใจแล้ว เอ้า ทีนี้สติกับพุทโธให้ติดกันเลย มันจะเสื่อมไปไหนให้เสื่อม มันเคยเสื่อมพอแล้ว ทีนี้จะเอาพุทโธกับสติติดกันเลย พอตั้งก็กลงไปแล้วพุทโธนี้ไม่ให้เผลอ ทั้งวันไม่ให้เผลอเลย สติอยู่กับพุทโธๆ วันแรก แหม เหมือนหัวอกจะแตกมันดันกิเลสมันดัน มันจะออกไปตามสังขารคือความคิด

ทีนี้เมื่อสติดีอยู่แล้ว สังขารก็เป็นสังขารฝ่ายมรรคเสีย เช่นพุทโธเป็นฝ่ายมรรคทางระงับกิเลสเสีย สติติดอยู่นั้นไม่ให้เผลอ วันแรกเหมือนอกจะแตก เอาเป็นอย่างไรเป็นกัน ไม่ให้เผลอ พอวันต่อมาค่อยเบาลงๆ เบาลงจนกระทั่งโล่งไปหมดเลย พอถึงที่แล้วอยู่ได้สองคืนสามคืนเสื่อม เอาๆ เสื่อม บอกเลย เปิดให้เลย แต่เรื่องสติกับพุทโธ

จะไม่พรากจากกัน เอา จิตจะเสื่อมไปไหนเสื่อม ปล่อย ปล่อยเลย พอถึงนั้นแล้วเอาๆ เสื่อม บอกเลย เปิดทางให้เลย ไม่เสื่อม เรื่อยๆ ๆ

จนกระทั่งเป็นที่แน่ใจ อ้อ ที่จิตของเราเจริญแล้วเสื่อมๆ มาเป็นปีกับห้าเดือนนี้ เพราะขาดสติ นั้นจับได้แล้ว ที่นี้สติติดแนบตลอดเลย นี่ตั้งตัวได้เพราะสติ จากนั้นก็ พาดขึ้นนั่งหามรุ่งหามค่ำ เพราะสติ ฟุ้งเลย ไม่เคยเสื่อมอีกนะ สติจึงเป็นสำคัญมาก การประกอบความเพียรอยู่ที่สติ จะยืนจะเดินจะนั่งจะนอนถ้ามีสติอยู่แล้วกิเลสจะไม่เกิด ขณะที่ไม่มีสติกิเลสจะไม่เกิด เผลอเมื่อไรกิเลสเกิด เกิดก็เอาไฟเผาเรา ให้พากันจำเอาไว้

คือทุกอย่างเราได้ทดลองมาแล้ว ทดลองมาเป็นที่แน่ใจ ที่ว่าจิตเสื่อม เสื่อมนี้ เพราะขาดคำบริกรรมและขาดสติ พอสติติดกับคำบริกรรมแนบกันเข้าไป ปล่อย เรื่องมันจะเจริญหรือเสื่อม ให้เจริญไปเสื่อมไป อันนี้จะไม่ปล่อยเลย ไม่ปล่อยมันก็ขึ้นเรื่อย จนขึ้นได้แล้วไม่เคยเสื่อมอีกเลยนะ ให้พากันจำเอาไว้ ความเพียรอยู่ที่สติ ไม่ได้อยู่ที่ไหน ถ้าใครสติดีแล้ววันนั้นกิเลสจะไม่ออกกลวตลาย สติครอบมันไว้ ถ้าสติดีเท่าไรๆ กิเลสก็ค่อยหมอบลงๆ ธรรมสง่าผ่าเผยขึ้นมา ความสงบร่มเย็นความสง่าผ่าเผยจะขึ้นกับใจที่มีสตินี้แหละ ตั้งให้ดี

จึงได้ยกขึ้นพูดว่าสติเป็นที่หนึ่งการประกอบความเพียร ถ้าเผลอสติเมื่อไรนั้น เรียกว่าขาดความเพียร เดินจงกรมก็ไม่มี ความหมาย ถ้าลงสติได้ขาด ถ้าสติไม่ขาด ติดกันอยู่ตลอดเวลา นั้นละคือความเพียรติดกัน พากันจำเอาไว้ ที่มาสอนนี้เราผ่านมาหมด คือกลั่นกรองทดสอบ บวกลบคุณหารเรียบร้อยแล้วเป็นที่แน่ใจแล้ว เจ้าของก็แน่ใจ ได้รับผลเป็นที่พอใจแล้วมาสอนคนอื่น จึงสอนเป็นที่แน่ใจ

เวลามันผาดโผนผาดโผนจริงๆ ใครรู้ใหม่หว่าคำว่ากิเลสๆ คือความติดความตันของจิต ธรรมชาติอันนั้นมันมีพลังของมันอยู่ในใจ มันครอบธรรมเอาไว้ ไม่ให้ธรรมแสดงออก มีแต่กิเลสออกกลวตลายๆ จึงมีแต่ไฟแต่ไฟเผาหัวอกตลอดเวลา ที่นี้เวลาเอาธรรมออกคือสติธรรมเป็นสำคัญ ติดเข้าไปๆ อันนั้นแสดงออกมาไม่ได้ บังคับๆ ก็เลยพูดได้ว่ากิเลสจะหนาแน่นขนาดไหนก็ตามเถอะ ขอให้สติติดกับตัวเองกิเลสจะเกิดไม่ได้ มีอยู่ก็ออกไม่ได้ ถ้าสติดีอยู่แล้ว พอเผลอเมื่อไรออกๆ เราจึงได้สอนเรื่องสติเป็นสำคัญ

ได้ผ่านมาเรียบร้อยแล้ว จนกระทั่งเป็นสติปัญญาอัตโนมัติ เวลาเราฝึกนานเข้าๆ สติกับปัญญานั้นจะกลมกลืนเป็นอันเดียวกัน เป็นสติปัญญาอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติเหมือนกัน พอถึงขั้นฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติแล้วมันเหมือนกิเลสทำลายหัวใจ สัตว์โลกโดยอัตโนมัตินี้แหละ โลกทั้งโลกมีแต่กิเลสทำลาย เพราะจิตนี้ไม่สูญไม่ฉิบหาย ถูกทำลายยอมรับ ทุกข์มากน้อยยอมรับว่าทุกข์แต่จิตไม่ยอมฉิบหาย

ที่นี้เมื่อฟื้นตัวขึ้นด้วยอำนาจของธรรมแล้วจิตก็ค่อยฟื้นตัวขึ้นมาๆ กิเลสตัว
ทำลายก็สงบลงๆ ธรรมเสริมขึ้นๆ สุดท้ายกลายเป็นสติปัญญาอัตโนมัติ คือสติปัญญา
อัตโนมัตินี้เป็นเองตลอด ตั้งแต่ตื่นนอนพับจับติดปั๊บเลย ติดตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่รู้กระทั่ง
หลับ นี่เรียกว่าสติปัญญาอัตโนมัติ ไม่ต้องตั้ง..เป็นเอง สะอาดสว่างฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติ
ค่อยๆ เชี่ยวชูดค้นฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัติ เหมือนกิเลสทำลายเราแต่ก่อนเป็นอัตโนมัติของมัน

แต่ก่อนเราไม่รู้ว่าจะกิเลสทำลายหัวใจสัตว์โลกให้ได้รับความบอบช้ำ มันเป็น
อัตโนมัติ เราไม่คิด แต่เวลาธรรมได้แก่กิเลสเป็นอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสอัตโนมัติจึงได้ทราบ
ชัดเจนว่า อ้อ เวลาธรรมมีกำลังแล้วมันก็ฆ่ากิเลสด้วยอัตโนมัติเหมือนกัน เมื่อถึงขั้นฆ่า
กิเลสโดยอัตโนมัติแล้วรอไม่ได้เลย ไม่มีรอ ฟุ้งๆ ๓ ตลอด งานหนักงานมากที่สุด งาน
ละเอียดที่สุดคืองานสติปัญญาอัตโนมัติกับกิเลสพืดกัน ลงได้ลงทางจงกรมแล้วนี่ไม่
รู้เวล่ำเวลาออกนะ

คือมันหมุ่นอยู่ภายใน ไม่ได้ออกข้างนอกนะ มันหมุ่นอยู่ภายใน กิเลสกับธรรม
พืดกันอยู่ภายใน บางทีเดินจงกรมเข้าป่าโครมครามก็มี คือจิตมันไม่ออก มันหมุ่นอยู่นี้
ตาก็ฝ้าก็ฟาง บางทีโครมครามเข้าป่า ถอยออกมาปั๊บไปๆ คืออันนี้มันไม่ถอยกัน ถ้าลง
ได้เข้าทางจงกรม จนกระทั่งจะก้าวขาไม่ออก นั่นเป็นเครื่องตัดสินกัน มันเพื่อยเสีย
พอจะก้าวขอไม่ออก เออ เอาละหยุด มันหยุดตอนก้าวขาไม่ออก ที่จะให้หยุดเพราะได้
เวลาอย่างนั้นอย่างนี้ไม่มี ถ้าลงสติปัญญาอัตโนมัติได้ฆ่ากิเลสแล้วไม่มีอะไรเข้ามาเป็น
อุปสรรค

ก็มาทราบได้ที่ว่าก้าวขาไม่ออก เพื่อยพอแล้ว ไปไม่ไหวแล้วพัก เอาตรงนี้ละ ถ้า
ลงได้ลงแล้วไม่ว่ากลางคืนกลางวันเป็นอย่างนั้น มันไม่คิดถึงเวล่ำเวลา เหมือนนักมวย
เข้าวงในกัน ต่อยกันในวงในกันนี้เป็นแบบเดียวกัน กิเลสกับธรรมพืดกัน ถึงขั้น
สติปัญญามีกำลังเป็นอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสไม่หยุดไม่ถอย จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นไป
หมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือแล้ว สุธัญญโต โลภ อเวกขสุสุ โมฆราช สทา สโต
ดูก่อนโมฆราชเธอจึงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ พิจารณาโลกให้เป็นของสูญเปล่า ถอนอดีต
อนุปฏิฐิตีความเห็นว่าเราว่าเขอันเป็นก้างขวางคอนี้ออกเสีย จะพึงข้ามพ้นพญามัจจุราช
เสียได้ พญามัจจุราชจะตามไม่ทันผู้พิจารณาโลกเป็นของว่างเปล่าอย่างนี้

จิตเวลามันเข้าแบบเดียวกันแล้วมันก็เป็นโมฆราชเหมือนกันหมด ทุกองค์เป็น
โมฆราชได้เหมือนกันหมด เมื่อถึงขั้นว่างมันว่างเหมือนกันจะว่าไง แต่พระพุทธเจ้าทรง
แสดงแก่พระโมฆราชโดยเอกเทศเท่านั้น เรานำมาใช้สำหรับเราเมื่อธรรมของเราแก่กล้า
สามารถขึ้นไป จนกระทั่งถึงเป็นเหมือนพระโมฆราชมันก็เป็นแบบเดียวกัน พวกกันจำเอา
นะ

พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่ทรงไว้ซึ่งมรรคผลนิพพานโดยสมบูรณ์ มีแต่กิเลสมันไปกลบเอาไว้ มันปิดเอาไว้ไม่ให้ธรรมโผล่ขึ้นมา จนกระทั่งว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี มีแต่กิเลสอุดูรินะ ไม่ใช่ของจริง มันอุดูริเฉย ๆ ธรรมพระพุทเจ้าที่แสดงไว้อย่างไรก็ตามแสดง นั้นละธรรมพระพุทเจ้าพูดตามหลักความจริง พากันจำ การประกอบความ پاکเพียรสติเป็นสำคัญ ถ้าผลอสติไม่ได้เรื่องละ ถ้าสติมีอยู่กิเลสจะไม่เพ่นพ่าน จะสงบ ๆ จิตใจก็จะค่อยสว่างไสวเข้าไปเรื่อย ๆ สติสำคัญมากทีเดียว เอาละที่นี้ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดูร

FM 103.25 MHz